

Antiga masoveria del Mallol

Sant Hipòlit de Voltregà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Carrer del Mallol, 8
Emplaçament Adossada a la façana de tramuntana de la casa del Mallol
Alçada: 533m

Coordenades:

Latitud: 42.01716
Longitud: 2.23591
UTM Est (X): 436737
UTM Nord (Y): 4651964

Classificació

Número de fitxa 08215 - 2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Any 1774
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL per Acord Ple Consell Comarcal 01/07/2010 / Núm. CPCC: 305-I
Número inventari IPA 23643
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 6822527DG3562S
Fitxes associades:

[El Mallol](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: ds., 25/01/2020 - 01:00
Data de la darrera revisió: dt., 31/03/2026 - 09:37

Descripció

Edifici entre mitgeres de planta rectangular, amb un petit espai de pati posterior. Presenta la coberta de teula aràb de dos vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal i un ràfec de peces ceràmiques sostingut amb una solera de llates i mènsules de fusta. Està distribuït en planta baixa, pis i golfes, amb la façana principal orientada a ponent. Totes les obertures són rectangulars, tot i que amb diversos tipus d'emmarcaments. La planta baixa compta amb un portal d'accés i una finestra simple amb els brancals arrebossats, que estan unides mitjançant una gran llinda plana de pedra decorada amb una motllura rectilínia inferior. Alhora, aquesta llinda està gravada amb una carda ornamentada amb l'any 1774 (damunt del portal) i una creu aspada damunt del calvari (sobre la finestra). Aquest nivell es completa amb una petita finestra apaïxada, que està emmarcada amb carreus de pedra i protegida per una reixa de ferro. Al pis s'obren dues finestres bastides amb carreus de pedra, els ampits motllurats i les llindes planes monolítiques. Ambdues llindes estan gravades amb l'any 1774 i una creu aspada central damunt del calvari. Les golfes compten amb dues petites finestres amb els emmarcaments arrebossats. Destaca la de l'extrem de migdia del parament, amb l'ampit de pedra motllurat. Pel que fa a la façana posterior, orientada al pati, cal dir que compta amb un petit volum rectangular adossat amb teulada d'un sol vessant i en destaca el finestral de la planta pis. Aquesta obertura presenta els brancals bastits amb carreus de pedra i la llinda plana monolítica gravada amb l'any 1774. Aquesta llinda fou reaprofitada, donat que encara s'observa perfectament l'antiga data que la decorava, 1745. Un altre aspecte destacable d'aquest parament és la cornisa motllurada i el ràfec de peces ceràmiques sostingut amb unes destacables mènsules motllurades, que són resultat de la continuació del ràfec de la façana de llevant de la casa del Mallol, a la que està adossada. La construcció està bastida amb la tècnica de la tàpia i presenta els paraments arrebossats.

Observacions:

Altres noms relacionats amb l'edifici: casa Jordi Casals.

Història

El gravat present a la llinda del portal d'accés principal és el símbol d'una carda, referència relacionada amb el món del tèxtil (la carda és una de les primeres màquines del procés de la filatura). És probable doncs que l'edifici fos l'habitatge d'un pareire durant la segona meitat del segle XVIII. Posteriorment, la casa va estar ocupada pels masovers de la casa del Mallol, adoptant el renom amb el que és coneguda actualment. A grans trets podem situar la construcció i reforma d'aquest edifici a l'entorn de dos dels moments claus de la història de Sant Hipòlit: el període d'esplendor viscut durant l'etapa pre-industrial, el qual està personificat en el poderós gremi de pareires de la vila (segles XVI-XVII), i els estralls ocasionats per la guerra de Successió, en la que la vila de Sant Hipòlit fou saquejada i cremada per les tropes borbòniques l'any 1714. Si ens fixem en les dates gravades a les llindes, cal dir que són conseqüència de la reconstrucció arquitectònica a la que es va veure abocada la vila, després de la devastació parcial del nucli urbà. El moment àlgid d'aquesta reconstrucció, que s'inicià envers l'any 1721, fou entre els anys 1740 i 1765. A partir d'aquest moment, i malgrat la recessió econòmica documentada entre els anys 1763 i 1795, els patricis gremials incrementaren les inversions arquitectòniques, sobretot en els carrers del Mallol i del Puig (ampliant la part alta de les edificacions amb un pis, entre d'altres intervencions), així com el segon tram del

carrer dels Marquesos de Palmerola, el carrer del Bisbe Morgades i el carrer de l'Hospital. Com a conseqüència, a finals del segle XVIII, la vila de Sant Hipòlit estava formada per un nucli antic originari a partir del qual s'estenien tres grans ramificacions urbanístiques, que coincidien amb els camins més importants de comunicació amb l'exterior (Serrallonga, 1986: 192).

Bibliografia

SERRALLONGA, Joan; VILA, Assumpta; ESPADALER, Ramon (1986). Sant Hipòlit de Voltregà dins la història. Vic: Eumo, p. 88, 192. SERRALLONGA, Joan; ESPADALER, Ramon (1987). "Un conflicte de símbols: tradició i modernitat. La crisi del gremi de paraires voltreganès (Osona). 1743-1798". Plecs d'història local, 9, p. 133. SERVEIS TÈCNICS MUNICIPALS (2019). "Catàleg de béns a protegir". Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Hipòlit de Voltregà. Document per a l'aprovació definitiva, setembre 2019. Codi identificador: 01.02.EA. [Http://invarquit.cultura.gencat.cat/](http://invarquit.cultura.gencat.cat/) [Consulta: 25-01-2020].

